DORADZTWO ROLNICZE

GRABANÓW ODR

NR 15 DWUTYGODNIK 31.VII.1991 r.

WYDAWCA: OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO W GRABANOWIE

TeLEFON: BIAŁA PODLASKA 4337-92, 4338-66, 4381-98 TELEX: 863330

Uprzejmie informuję, że Wojewoda Bialskopodlaski decyzją Nr 3 z dn. 9.04.1991 r. powołał Społeczną Radę Doradztwa Rolniczego przy Ośrodku Doradztwa Rolniczego w Grabanowie w składzie:

1. Jarocki Stefan	Szymanowo gm. Łomazy
2. Gadomski Tadeusz	Wohyń
3. Michalak Jarosław	Janówka gm.Biała Podl.
4. Starosielec Tadeusz	Biała Podl.
5. Mazurek Franciszek	Szelest gm. Rossosz
6. Gałecki Zygmunt	Szańków gm. Łosice
7. Dziedzina Józef	Makarówka gm.Huszlew
8. Stancel Tadeusz	RSP Chotycze
9. Mikołajczuk Andrzej	Lipnica gm. Rokitno
10.Nowak-Gocławska Anna	Międzyrzec Podl.
11.Sadowiec Stanisław	Drelów
12.Kiryluk Eugeniusz	Dubicze
13.Rogowski Henryk	Biała Podl.
14.Sozoniuk Zenon	Bokinka Pańska
15.Widzicki Jan	Hanna
16.Łukasik Leon	Klębów gm. Ulan
17.Cechowski Aleksander	Kąkolewnica
18.Łopatniuk Ryszard	Klimczyce gm.Sarnaki
19.Horszczaruk Kazimierz	Motwica gm.Sosnówka
20.Bańko Radomir	dyr. WZWet.
21.Michałowski Czesław	doc.dr hab.AR Lublin

Do podstawowych zadań Rady należy:

* opiniowanie programów i planów działalności ośrodka,
* współudział w dokonywaniu okresowej oceny realizacji zadań ustalonych dla ośrodka, nie rzadziej niż 1 raz w roku,
* opiniowanie projektów struktur organizacyjnych ośrodka,
* opiniowanie potrzeb w zakresie zatrudniania terenowej służby doradczej,
* współudział w dokonywaniu okresowych ocen pracowników doradztwa szczebla gminnego w konsultacji z samorządem terytorialnym,
* opiniowanie kandydatów na dyrektorów ośrodka.

Rada w dniu 16 lipca 1991 roku odbyła swoje drugie posiedzenie opiniując nowy statut i strukturę organizacyjną Ośrodka Doradztwa Rolniczego. Zapoczątkowano również dyskusję nad strategią działania i prioritetami pracy Ośrodka Doradztwa Rolniczego które będą między innymi tematem przyszłych posiedzeń Rady.

inż. B. Chachulski

DLA PRZEDSIĘBIORCZYCH

Cywilna czy z o.o. ?

Nowe przepisy prawne premiujące ludzi przedsiębiorczych sprawiają, iż coraz więcej osób, w tym rolników - producentów podejmuje, nie rezygnując z dotychczasowego zajęcia, inne formy działalności gospodarczej takie jak: usługi, handel, przetwórstwo rolno-spożywcze. Działalność taka pozwala na umocnienie własnych gospodarstw rolnych, obniżenie kosztów produkcji, zwiększenie zysków poprzez m.in. przejmowanie pośrednich ogniw w obrocie towarowym na linii producent - konsument. Nie zawsze jednak pojedyńcza osoba jest w stanie sprostać prowadzeniu tego typu działalności. Aby prowadzić taką formę agrobiznesu można założyć spółkę np. cywilną lub z ograniczoną odpowiedzialnością.

Zakładając spółkę należy spełnić wiele formalno-prawnych wymogów ale wbrew pozorom to nic trudnego.

Przyszli wspólnicy powinni zaplanować całe przedsięwzięcie we wszystkich szczegółach, a więc:

- ustalić jaką działalność zamierzają prowadzić,
- określić kapitał zakładowy spółki.

W przypadku spółki z o.o. wynosi on minimum 10 mln zł, do której to wysokości spółka odpowiada przed innymi podmiotami gospodarczymi. W przypadku spółki cywilnej wspólnicy określają wysokość udziałów i ich formę, a przed prawem odpowiadają całym swoim majątkiem,

- ustalić liczbę udziałów.

Spółka cywilna minimum 2 osoby, spółka z o.o. może być 1 osobowa,

- dokonać podziału zadań, funkcji, określić ewentualnie liczbę etatów.

W spółkach cywilnych wspólnicy nie mogą płacić sobie pensji, natomiast mogą inwestować swoje własne pieniądze w przedsięwzięcie. Wspólnicy dzielą się zyskiem bądz przeznaczają go na dalsze inwestycje,

- dokonać kalkulacji ekonomicznej poprzez określenie wszystkich składników kosztów, szacunek podatków dochodząc do spodziewanych zysków,
- podać nazwę spółki, siedzibę, obszar działania, termin rozpoczęcia działalności gospodarczej, sposób podziału zysków i ewentualnie sposób roztrzygania sporów oraz nazwiska osób upoważnionych do dysponowania kontem bankowym.

Z tak przygotowanym szkicem najlepiej zwrócić się, dla wygody i oszczędności czasu, do prawnika ze zleceniem poprowadzenia procedury rejestracyjnej spółki. Prawnik zredaguje dokument umowy spółki, który winien być zaakceptowany przez wspólników.

Mając umowę, w przypadku spółki cywilnej należy zgłosić spółkę do rejestru prowadzenia działalności gospodarczej w urzędzie gminy lub miasta w wydziale handlu i usług. W ciągu 14 dni wydział dokona wpisu spółki do rejestru i wystawi stosowne zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, który jest podstawą prawną do podjęcia działalności przewidzianej warunkami umowy.

W przypadku spółki z o.o. z przygotowaną umową należy udać się do Biura Notarialnego celem podpisania aktu notarialnego spółki i uiszczenia opłaty skarbowej i notarialnej oraz dokonać w Sądzie Rejestrowym wpisu spółki do rejestru w księdze handlowej.

Rejestru dokonuje prawnik, który przekazuje wspólnikom oryginał postanowienia sądu i odpis treści wpisu. Wskazane jest zrobić sobie kilka kserokopii każdego dokumentu.

Mając wyżej wymienione dokumenty, w przypadku obu spółek, należy udać się do Urzędu Skarbowego celem zgłoszenia prowadzenia działalności gospodarczej, wypełnienia deklaracji podatkowej spółki, założenia księgi przychodów i rozchodów oraz uiścić stosowną opłatę skarbową.

Następnie należy wykonać pieczątkę spółki, na której nazwa będzie w pełni zgodna z nazwą zapisaną w dokumentacji.

Kolejnym krokiem będzie wizyta w Wojewódzkim Urzędzie Statystycznym celem otrzymania statystycznego numeru identyfikacyjnego tzw. regonu.

Ostatnią czynnością jest założenie konta spółki w banku. gdzie należy przedłożyć skompletowane wcześniej dokumenty.

Po przebrnięciu przez te formalności można przystąpić do prowadzenia działalności.

W spółce z o.o., w odróżnieniu od spółki cywilnej, bez księgowej obejść się nie da, jeżeli wspólnicy poważnie myślą o rozwijaniu interesu.

Szczegółowe przepisy o działalności gospodarczej znajdują się w Dzienniku Ustaw Nr 41 z dn. 28.12.1988 r., a o prowadzeniu podatkowej księgi przychodów i rozchodów w Dz.U. Nr 88 z dn. 13.12.1990 r.

A.Z. i R.J.

WPŁYW ŻYWIENIA NA ZAWARTOŚĆ BIAŁKA W MLEKU

Hodowca musi zwracać uwagę nie tylko na ilość ale i na jakość uzyskiwanego mleka.

Jakość mleka obejmuje zarówno jego skład, jak i właściwości dotyczące smaku, ilości drobnoustroi oraz substancji szkodliwych.

Producent może w określonych granicach regulować żywieniem zawartość białka i tłuszczu w mleku, natomiast poziom cukru jak i składników mineralnych pozostaje dość stały.

Osiągnięcie górnej granicy zawartości białka w mleku, określonej predyspozycjami genetycznymi, zależy od właściwych przedsięwzięć żywieniowych.

Z przebiegu procesów trawiennych wynika, że obok zaopatrzenia w białko i związki azotowe niebiałkowe podstawowe znaczenie dla uzyskania wysokiej zawartości białka w mleku ma właściwe zaspokojenie potrzeb energetycznych.

Spadek zawartości białka w mleku występuje w dwóch pierwszych miesiącach laktacji. Spowodowany jest niemożliwością zapewnienia krowom po wycieleniu odpowiedniej ilości energii.

W momencie zaś zrównoważenia bilansu energetycznego zawartość białka w mleku lekko wzrasta.

Niewystarczające zaopatrzenie w energię krów obniża więc zawartość białka w mleku podobnie wpływa niedostatecznie zaopatrzenie w białko które występuje w praktyce dość rzadko.

Zmniejszenie podaży białka o 30% w stosunku do potrzeb określonych wydajnością powoduje spadek zawartości białka w mleku o 0,1%, natomiast zwiększenie podaży o 35% powoduje wzrost zawartości białka w mleku zaledwie o 0,03%. W gospodarstwach posiadających dobre użytki zielone wzrost zawartości białka w mleku podczas żywienia pastwiskowego, w przeciwieństwie do poprzedzającego żywienia zimowego, związany jest również z lepszym zaopatrzeniem w energię. Przy prawidłowym żywieniu zimowym nie stwierdza się wzrostu zawartości białka w mleku lub jest on niewielki. Jeżeli zimową dawkę pokarmową składającą się z kiszonki i siana uzupełni się burakami, to można ją ocenić podobnie jak żywienie pastwiskowe i łatwostrawne węglowodany buraków, chętnie przez krowy wyjadane. Polepszają one ogólne zaopatrzenie energetyczne organizmu.

Najpewniejszym sposobem pełnego wykorzystania energetycznie uwarunkowanej zawartości białka w mleku jest prawidłowe zestawienie dawki pokarmowej zawierającej energię i białko zgodnie z wydajnością krów.

inż. A. Strącicka

*** TANSZE KREDYTY DLA ROLNICTWA !

Pomoc ze środków budżetowych w spłacie części należnego bankom oprocentowania od kredytów w 1991 r.

Kredytobiorcom udziela się pomocy w spłacie odsetek od kredytów udzielonych na:

1. Zakup kwalifikowanego materiału siewnego zbóż, rzepaku, kukurydzy, motylkowych grubonasiennych i drobnonasiennych, traw, buraków cukrowych i pastewnych, sadzeniaków ziemniaka oraz roślin ogrodniczych, realizowany przez producentów rolnych oraz na skup od producentów krajowych przez jednostki nasienne wykonujące prace związane z technologicznym przygotowaniem wyżej wymienionych nasion i sadzeniaków.
2. Zakup hodowlanych jałówek, loszek i owiec matek oraz rozpłodników: buhajów, knurów, tryków.
3. Zakup ziemi na cele rolnicze.
4. Nakłady inwestycyjne na zagospodarowanie ziemi zakupionej bądz przejętej w drodze dziedziczenie w okresie 5-ciu lat od daty zakupu lub przejęcia na własność, obejmujące budowę i modernicację budynków gospodarczych oraz zakup maszyn i urządzeń do produkcji rolnej, z wyłączeniem ciągników i środków transportowych.
5. Nakłady inwestycyjne związane z przystosowaniem gospodarstwa rolnego do produkcji żywności metodami ekologicznymi..
6. Finansowanie skupionych przez jednostki przetwórstwa spożywczego zbóż, rzepaku, cukru, suszu ziół oraz półproduktów i przetworów z owoców i warzyw pochodzących ze zbiorów 1990 roku.
7. Zakup wózków inwalidzkich, samochodów dla iwalidów i osób opiekujących się inwalidami oraz osobami niepełnosprawnymi.

Kredyty na cele, o których mowa w punktach 1-6, objęte są pomocą ze środków z budżetu państwa, jeżeli ich oprocentowanie w stosunku rocznym wynosi połowę stopy oprocentowania kredytu refinansowego,* jednak nie mniej niż 20%. Pomoc polega na spłacie części oprocentowania należnego bankom, odpowiadającej różnicy między stopą oprocentowania kredytu refinansowego, podwyższoną o 3 punkty procentowe, a stopą oprocentowania tych kredytów.

Pomoc, o której mowa w punkcie 7 polega na spłacie 50% należnego bankom oprocentowania.

Wielkość kredytu objętego pomocą w spłacie odsetek nie może przekraczać:

- 70% wydatków na zakup ziemi na cele rolnicze,
- 50% wartości poniesionych nakładów inwestycyjnych na zagospodarowanie ziemi i modernizację budynków,
- 60% wartości poniesionych nakładów inwestycyjnych na przystosowanie gospodarstwa do produkcji zdrowej żywności,

Wysokość kredytu - objętego pomocą - na cele wymienione w pkt 3-5 nie może przekroczyć 100 mln zł dla każdego z wymienionych celów.

Pomoc w spłacie odsetek od kredytów udzielonych na cele wymienione w pkt 5 jest udzielana tylko tym producentom rolnym, ktorzy posiadają atest lub zaświadczenie wydane przez Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi EKOLAND.*

Powyższe informacje zawarte są w Dzienniku Ustaw Nr 50 z dnia 13.06.1991 r.

** W miesiącu lipcu stopa oprocentowania kredytu refinansowego wynosi 50%.*

** Adres Stowarzyszenia Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi: EKOLAND*
Przystek k. Torunia
82-132 Pędzewo
tel. 272-55

A.Z. i R.J.

SZYNSZYLE

Szynszyle wzbudziły ostatnio szerokie zainteresowanie wielu rolników, którzy w ich chowie widzą możliwość szybkiego i łatwego wzbogacenia się. Aby jednak odnieść sukces w tej dziedzinie trzeba pamiętać, że zależy on przede wszystkim od jakości skórek, a na to mają wpływ 3 zasadnicze czynniki:

- jakość materiału hodowlanego
- pielęgnacja i żywienie
- wyprawianie skórek

Hodowlę szynszyli najlepiej zaczynać od założenia fermy małych rozmiarów, aby w razie niepowodzenia nie ponieść dużych strat. Materiał hodowlany musi być bardzo dobry pod względem genetycznym (najlepiej zakupić go z uznanych ferm hodowlanych), gdyż to gwarantuje uzyskanie równie dobrego potomstwa. Również zasady żywienia powinny być ściśle przestrzegane, gdyż każde niedociągnięcie pogarsza jakość skórki. Należy też pamiętać, że aby uzyskać dobry materiał hodowlany na swojej fermie niezbędna jest znajomość genetyki, prowadzenie dokumentacji hodowlanej i selekcja. Nie przestrzegając tego szybko obniża się jakość skórek potomstwa, a skórki złej jakości nie znajdą nabywców.

Szynszyle - to małe zwierzęta roślinożerne, o długości 20-30 cm i masie ciała ok. 0,5 kg. Są zwierzętami poligamicznymi, na 1 samca przypada 4-6 samic. Cena jednej samicy wynosi ok. 500 tys.zł, samce są droższe w zależności od wartości i pochodzenia. Popyt na dobre skóry z szynszyli jest duży, ale nie wolno oczekiwać od razu wysokich zysków.

Adaptacja budynku na potrzeby hodowli, budowa klatek i zakup dobrego materiału hodowlanego wymagają wysokich nakładów. Tymczasem od 1 samicy można odchować w ciągu roku najwyżej 2 sztuki. Minie więc sporo czasu, zanim stado osiągnie oczekiwaną wielkość, a hodowca praktyczną wiedzę i zyski.

Główną paszę szynszyli powinna stanowić mieszanka, zawierająca w swoim składzie 10-20% białka, 3-8% tłuszczu i 50-55% węglowodanów. Jako paszę objętościową stosuje się siano łąkowe z traw i roślin motylkowych, skoszonych na początku kwitnienia. Dodatek ziół, takich jak rumianek, pokrzywa, mięta, dziurawiec, owoc kminku, poprawia smak mieszanki. Całość żywienia należy uzupełnić dodatkami witaminowo-mineralnymi, najlepiej Premixem FSz produkowanym przez Zakłady "Polfa" w Kutnie. Dzienne zapotrzebowanie paszy na jedną sztukę wynosi: 20 g (łyżka stołowa) paszy treściwej i 70-80 g dobrego jakościowo siana. Pasze soczyste mogą być podawane ze względów dietetycznych w ilości 10 g dziennie. Wodę zwierzęta powinny dostawać do woli, najlepiej gdyby miały do niej stały dostęp. Dziennie 1 szynszyla wypija ok. 10 ml wody.

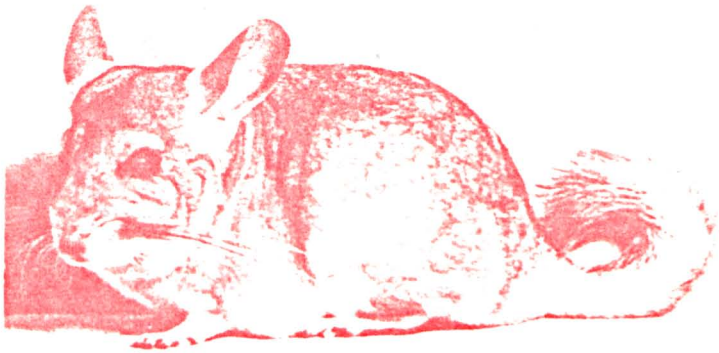

Najbliższą w naszym rejonie, uznaną fermę zarodową szynszyli prowadzi pan Eugeniusz Wystup, 24-100 Puławy ul. Filtrowa 8a tel. 39-37.

Skupem skór surowych zajmuje się Zakład Garbarski Skór Surowych, 34-500 Zakopane ul. Kasprusie 1d

mgr inż. Cz. Mirczewska

ILE ZA RZEPAK ?

Według danych GUS powierzchnia uprawy rzepaku w naszym województwie w tym roku wynosi 1658 ha. W ubiegłym roku średnie plony w woj. wynosiły 24,3 q/ha. i chociaż szacunkowe plony na ten rok przewidują tylko 21 q/ha, to jednak niektórzy producenci martwią się o możliwość zbytu i czekają na propozycje cenowe od jednostek skupujących.

Zakłady Przemysłu Tłuszczowego w Warszawie podpisały umowy z plantatorami gwarantując zapłatę za 1 tonę rzepaku o wilgotności 13% cenę w wysokości 1 tony pszenicy i 1 tony żyta, co dzisiaj dawałoby 1 100 tys. zł/t.

Zakłady w Gdańsku będą płacić Państwowym Gospodarstwom Rolnym i rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, które w ich imieniu podejmą skup 1 500 tys. zł za 1 tonę rzepaku technologicznego (ziarno oczyszczone o wilgotności do 7%).

Zakłady w Bodaczowie /woj. zamojskie/ za rzepak technologiczny (z dostawą do Bodaczowa) deklarują zapłatę 1 700 tys. zł za 1 tonę, zatem cena nieoczyszczonego, mokrego ziarna wyniesie 1 100 tys. zł.

Taką samą cenę proponują Wielkopolskie Zakłady w Szamotułach.

Spółka Interpolnas skupuje rzepak z przeznaczeniem na eksport, gwarantując cenę za 1 tonę rzepaku technologicznego z dostawą do punktu odbioru w Szczecinie lub w Gdyni 1 800 tys. zł. Ewentualnym dostawcom oferuje nawet 30%-ową zaliczkę.

Obok zamieszczamy kalkulację kosztów uprawy rzepaku ozimego sprzętem własnym. Kalkulując koszt pracy własnych maszyn uwzględniono: amortyzację i koszt napraw ciągnika i maszyny, podatek drogowy i bezpieczenie za ciągnik oraz paliwo i olej w gospodarstwie o powierzchni 20 ha. uwzględniono tylko 25% kosztów nawożenia bornikiem bez jego wyceny. Koszty ogólne obejmują podatek rolny i 25% kosztów wapnowania. Zbiór rzepaku kombajnem wynajętym w SKR. W kalkulacji nie uwzględniono pracy własnej rolnika.

KALKULACJA KOSZTÓW UPRAWY RZEPAKU OZIMEGO.

/Uprawa sprzętem własnym/. Ceny na dn. 1991.07.25

WYSZCZEGÓLNIENIE	J.M.	ILOŚĆ J.M.	KOSZT J.M.	WARTOŚĆ
Plon nasion	q	25		
Podorywka	godz.	2.5	55300	138250
Bronowanie x 2	godz.	1.4	34500	48300
Wysiew nawozów	godz.	0.8	29300	23440
P	kg	75	4780	358500
K	kg	105	2690	282450
Roztrząsanie obornika	godz.	10	118200	295500
Ładowanie obornika	godz.	5	61700	77125
Orka siewna	godz.	3.5	55300	193550
Oprysk	godz.	1	119600	119600
Triflourotox	l	4	39000	156000
Bronowanie	godz.	0.7	34500	24150
Siew	godz.	1.4	39600	55440
Nasiona	kg	8	2000	16000
Zaprawa Funaben T	kg	0.3	103750	31125
Bronowanie	godz.	0.7	34500	24150
Wysiew nawozów N x 2	godz.	1.5	29300	43950
N	kg	160	5590	894400
Oprysk	godz.	1	119600	119600
Decis	l	0.3	170000	51000
Zbiór kombajnem	godz.	1	350000	350000
Transport	godz.	2	40500	81000
R-a koszty bezpośrednie	zł			3383530
Koszty pośrednie				319500
Koszty całkowite	zł			3703030
Koszt produkcji 1q nasion	zł/q			148121

Opracowali: mgr inż. Alina Żurkowska i inż. Ryszard Juszczuk

W Bialskopodlaskiej Izbie Gospodarczej powstał Brzeski Punkt Informacyjny, w którym przedstawiciele brzeskiego Biura Współpracy gospodarczej z zagranicą udzielają informacji wszystkim polskim jednostkom zainteresowanym polsko - białoruską współpracą.
W co drugą środę w godz. 10 - 16 w biurze BPIG przy ul. Sidorskiej 95 (Dom Socjalny Biaweny) odbywają się spotkania z przedstawicielami radzieckimi, którzy przedstawiają oferty firm białoruskich i zbierają oferty od polskich biznesmenów.
Ostatnio spotkanie odbyło się 24.07.1991 r.
Bliższe informacje można uzyskać w biurze BPIG Biała Podl. ul Sidorska 95, tel. 43-75-07

OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO
w Grabanowie
informuje że:

SPÓŁDZIELNIA USŁUG ROLNICZYCH w Białej Podl. otworzyła zakładowy sklep branżowy "Kłos" przy ul. Brzeskiej 45 (obok dworca PKS).

W sprzedaży:
* części zamienne do ciągników i maszyn rolniczych
* paski klinowe, łożyska
* szeroki wybór środków ochrony roślin
* nawozy azotowe

Spółdzielnia na indywidualne zamówienia dostarczy każdy rodzaj sprzętu rolniczego z dowozem do gospodarstwa rolnika.

SPRZĘT, CZĘŚCI ZAMIENNE, NAWOZY AZOTOWE
PO CENACH KONKURENCYJNYCH

MACZNIAK RZEKOMY OGÓRKA

Według ostatnich informacji Instytutu Warzywnictwa w Skierniewicach w rejonach Polski południowej wystąpiły pierwsze pojedyńcze ogniska choroby. Przewiduje się, że pierwsze stany zagrożenia w naszym rejonie mogą wystąpić w trzeciej dekadzie lipca. Informacje dotyczące zwalczania mączniaka rzekomego ogórka zostały zamieszczone w numerze 14 Doradztwa Rolniczego.

W numerze 9 Doradztwa Rolniczego pisaliśmy o kredytach z Polsko - Amerykańskiego Funduszu Przedsiębiorczości. Od 18.07.1991 r. została podwyższona górna kwota udzielanego kredytu do 35 000 USD.

Kierownictwo Redakcji: inż. B. Chachulski
Zespół Autorski: Specjaliści Ośrodka Doradztwa Rolniczego
Opracowanie graficzne: K. Olichwierowicz
Druk: K. Olichwierowicz, M. Zając

Do użytku wewnętrznego ***** Do użytku wewnętrznego